

[Steffensen.]

på opgaven; vi kan ikke lade de gamle og svage dø af sult, fordi vi har det samfunds-system, vi i øjeblikket har. Vi må tage praktiske hensyn ud fra forholdene, som de er, også i det spørgsmål, der her er tale om. Der anføres et beløb på 92 500 kr. som merudgift ved statens overtagelse af gymnasiet, men først, hvis gymnasiet og statsgymnasierne stilles lige med hensyn til statens tilskud, først da kommer spørgsmålet frem, om det skal være statsskole eller det skal være privatskole og selvejende institution, og i så fald tror jeg sikkert, at man vil tage et andet standpunkt end det, der er taget ud fra de nu gældende forudsætninger.

Det ærede medlem hr. Sæderup nævnte igen noget om, at de principper, vi holder på, hidtil ikke har vundet genklang i rigsdagen. Men det kunne jo godt ske, at de efterhånden vandt genklang ude i landet. Der gør sig efterhånden en vis betænkelighed gældende ved, at vi får mere og mere lagt over på det offentlige, så at privat initiativ og privat foretagsomhed bliver hemmet i sin naturlige udvikling. Derfor tror jeg, at også i dette tilfælde er den private form at foretrække fremfor statsformen, men når der er så stor forskel, når de private skoler er så dårligt stillet i økonomisk henseende i sammenligning med statens gymnasier, kan vi ikke fortænke dem i, at de rejser spørgsmål om overgang til statsdrift. Går udviklingen imidlertid videre i den retning, vil det jo føre til, at efterhånden alle gymnasier bliver statsgymnasier, derefter kommer skolerne o. s. v., og hvor havner vi så?

Jeg kan herefter ikke give tilslutning til det foreliggende lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Man gik derefter til:

Første behandling af forslag til lov om udlændinges adgang til landet m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg C. sp. 1577).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om pas til danske statsborgere m. v.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Forslag til lov om udlændinges adgang til landet m. v. og forslag til lov om pas til danske statsborgere m. v. blev fremsat af mig i folketinget den 7. marts i år. Der blev i folketinget nedsat et udvalg, som afgav betænkning den 20. maj, og lovforslagene er nu vedtaget af folketinget med de af mig foreslåede og af udvalget tiltrådte ændringer.

Jeg behøver næppe overfor det høje lands-ting at gå i enkeltheder med hensyn til forslagernes formål og enkelte bestemmelser. Den gældende fremmedlov fra 1875 har jo længe virket forældet; det har nu i over en menneskealder været nødvendigt at supplere den med midlertidige fremmedlove, og det er naturligvis ikke en praktisk tilstand for borgerne eller administrationen. Daværende justitsminister Elmquist fremsatte da også i 1947 i dette høje ting forslag til en ny fremmedlov, men dette forslag blev ikke gennemført. Når der nu fremsættes to lovforslag, skyldes det, at jeg har fundet det praktisk at udskille reglerne om pas til danske statsborgere til en særlig lov, da disse bestemmelser jo i og for sig ikke hører sammen med reglerne om udlændinges stilling her i landet.

Fra lovforslaget fra 1947 adskiller den nu forelagte udlændingelov sig først og fremmest ved, at bestemmelserne fra 1947 om oprettelse af et udlændingenævn ikke er taget med. Jeg har fundet det rigtigst fortsat at foreslå afgørelserne henlagt til justitsministeren.

Udlændingeloven indeholder dernæst en principiel nydannelse, idet det i § 8 foreslås, at udlændinge, der af politiet hensættes til bevogtning, indtil en beslutning om deres afvisning eller udvisning kan iværksættes, får en vis adgang til for domstolene at indbringe spørgsmålet, om hensættelsen i forvaring skal opretholdes. Det er en utilfredsstillende tilstand, at udlændinge efter den gældende ordning kan hensættes under bevogtning rent administrativt uden mulighed for normalt at indbringe spørgsmålet for domstolene, og jeg anser derfor den nu fore-